

meget at tilføje til det, der blev sagt i Eftermiddags af mit Partis ærede Ordfører, jeg er ganske enig med ham i de Betragtninger, han har fremført, og ønsker kun paa et enkelt Punkt at uddybe dem lidt nærmere.

Det er med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelse om, at der ikke for ham laa nogen sagkyndig Garanti i, at den højtærede Forsvarsminister tog et eller andet Standpunkt. Denne Udtalelse havde aabenbart generet Ministeren lidt (*Forsvarsministeren* [L. Rasmussen] Nej, nej!). Jo, det havde det aabenbart, for Ministeren gik dog ind paa denne Bemærkning og kom med en lille Venlighed i den Anledning overfor det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Jeg forstaaer godt, at den højtærede Minister føler sig stærk paa dette Punkt, for vi har jo nylig hørt i Udvalget angaaende Afrustningsforslaget Udenrigsministeren sige om sig selv: Jeg er ganske blank paa Omraadet Miner og Torpedoer, men Udvalget rummer jo en Række Ekspertter paa det Omraade. Og saa nævnte han de tidligere Forsvarsministre, de ærede Medlemmer Hr. P. Munch og Hr. Brorsen, og kunde jo saa ikke undlade at tage ogsaa den nuværende højtærede Forsvarsminister med iblandt Ekspertterne. Nu kunde man jo mene, at det maaske ikke betød noget, men for det første var det en klar Udtalelse, og allerede en saa sjælden Ting som en klar Udtalelse af den nuværende Udenrigsminister er jo en særdeles bemærkelsesværdig Ting. Og dernæst, hvad er ikke Ministeren for en mageløs Mand? Excellence, Kammerherre, Greve, Kommandør af Dannebrog foruden Indehaver af en halv Snes udenlandske Ordener. Det er i Virkeligheden vanskeligt at finde selv blandt borgerlige Partier en saa udmærket eller i hvert Fald en saaledes udmærket Mand, og hvor meget mere maa man da ikke have Lov til at sige, at han blandt Socialdemokrater virkelig er en sjælden Fugl? Dertil kommer, at Greven jo er gammel Premierløjtnant i Marinen. Naar derfor den højtærede Forsvarsminister med denne Anerkendelse bag sig hævder, at han er sagkyndig, ja, saa staaer Ministeren virkelig for en Gangs Skyld ikke svagt, i hvert Fald ikke partimæssigt svagt. Man kunde maaske tro, at dette, som Udenrigsministeren sagde, blev sagt for at haane Udvalget, og jeg vil erkende, at ingen preussisk Junker kunde have sagt det bedre, ingen preussisk Junker kunde have slynget de folkevalgte Ministre sin Foragt i Ansigtet bedre, end Udenrigsministeren gjorde det ved den Lejlighed. Men tilsyneladende var

Greven i et naadigt Lune, og jeg tror derfor, at det ganske simpelt var en Forglemmelse.

Formanden: Det forekommer mig ikke rigtigt at drage Udvalgsforhandlinger ind under denne Debat.

Pürschel: (*Rode:* Hedder Udenrigsministeren Greven her i Tinget?). Jeg gaar ud fra, at dette Spørgsmaal var rettet til Formanden. (*Rode:* Nej, det var til Dem). Det forbavser mig. — Den højtærede Udenrigsminister har sikkert ved denne Lejlighed blot glemt, at han var Socialdemokrat. Men i Aften har vi altsaa foruden denne Paaberaabelse af Sagkundskaben ogsaa hørt, at man paa anden Maade har talt om Sagkundskaben. Det ærede Medlem Hr. Rode var stærkt inde paa Sagkundskabens Stilling og sagde, at der jo ikke var nogen Sagkundskab, som stod bagved Ordningen af 1922, og det samme har den højtærede Forsvarsminister sagt ved forskellige Lejligheder. Det er nu klart nok, at man ikke kan sigte til Flaaden med denne Udtalelse, thi det er jo en kendt Sag, at Flaadens sagkyndige som Helhed staaer bagved Ordningen af 1922, men dette glemmer man jo altid fra socialdemokratisk og radikal Side, og jeg har derfor fundet det rigtigt ved denne Lejlighed at understrege det. Naar vi dernæst kommer til Hærens Stilling, er Forholdet det, at for det første har den kommanderende General sagt god for denne Ordning. Dernæst er den godkendt af den Mand, der i Øjeblikket sidder som Generalstabens Chef. Endelig staaer som Garant for denne Ordning den nu afdøde General Moltke, der — det nærer jeg ingen Betænkelse ved at sige — var et af den danske Hærs bedste Navne. Endelig vil jeg gerne have Lov til at fremdrage en af de seneste Udtalelser, der fra sagkyndig Side er fremkommet om Ordningen af 1922, og som er fremkommet i „Dansk Artilleri-Tidsskrift“. Med Formandens Tilladelse skal jeg oplæse nogle korte Citater deraf. Der staaer der, at naar alle Momenter saaledes tages i Betragtning, maa man sige, at Hærorrdningen af 1922 trods sine Mangler dog har givet Hæren et brugbart Grundlag at arbejde paa. Det er den seneste Udtalelse fra sagkyndig Side om Hærorrdningen af 1922. Og det hedder videre, at „naar vi saaledes nærer den Tro, at vort Værn virkelig er i Stand til at føre et effektivt Forsvar for vort Land, maa vi paa den anden Side fremhæve, at